

[Kjær Rasmussen.]

§ 3, stk. 2. Som enhver kan se, får de studerende efter dette stykke ingen reel indflydelse, idet denne i hovedsagen er tillagt skolen, altså myndighederne, samt de kommende arbejdsgivere.

Under udvalgsbehandlingen har et mindretal foreslået en nyformulering, efter hvilken de studerende får en repræsentation i rådet på 4 medlemmer, altså fortsat en underrepræsentation. Som man ved, har vi den holdning, at de, der arbejder på en arbejdsplads, også må have den afgørende indflydelse på samme arbejdsplads. Jeg mindes førstebehandlingen af dette forslag, hvor hr. Poul Dam fra SF foreslog, at de studerende selv skulle lede skolen. Dette forslag er desværre forandret til ukendelighed, efter at hr. Morten Lange og socialdemokraterne har haft fat i det. Nu skal de studerende pludselig kun have 4 medlemmer i rådet. Man kan konkludere, at sådan forgår åbenbart denne verdens herlighed, således kvæler det gustne overlæg de gode intentioner. Jeg forstår egentlig godt, at hr. Poul Dam ønsker at forlade folketinget, når arbejdsvilkårene er sådan i SF.

Vi havde forventet, at der var kommet et ændringsforslag fra socialistisk folkeparti efter de af hr. Poul Dam skitserede retningslinjer, men det er altså ikke sket, og det er vi meget kedede af. Man er i stedet for kommet med et forslag til en slags tredjedelsrepræsentation. Det er småt, men det er dog noget, og vi vil stemme for S-SFs ændringsforslag.

I øvrigt om lovforslaget som sådant: der er fremskridt i forslaget, men vi anser det for en meget betænkelig ting, at folketinget her umyndiggør en befolkningsgruppe, nemlig journalisteleverne. Vi må forbeholde os vores stilling ved tredje behandling.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Jeg vil gerne allerførst takke udvalget for det arbejde, der er præsteret, og selv om der har lydt kritiske bemærkninger, kan jeg udtrykke min glæde over, at partierne i udvalget agter at gå ind for lovforslaget trods divergerende opfattelser på enkelte områder.

Jeg kan herefter indskrænke mig til ganske få bemærkninger vedrørende disse divergerende opfattelser. Jeg vil gerne her

sige til hr. Camre og for så vidt også til hr. Morten Lange, at studenterrepræsentationen fik en lidt skæv vurdering, sådan som de to ordførere fremstillede det. Når man ser repræsentationen igennem, kan man — selv om det vel ikke er et fuldstændig dækkende begreb — tale om de ansattes og arbejdsgivernes og de uddannelsessøgendes repræsentation, og man vil da se, at der virkelig er tilstræbt en paritet, som jeg synes det er rigtigt at søge etableret. Når der kun er én repræsentant for de studerende i styrelsen, skal man se dette i sammenhæng med, at der er 3 journalistrepræsentanter. Jeg synes derfor ikke, man med rette kan tale om, at der her er en underrepræsentation.

Jeg ville anse det for mindre velbegrunder, om man valgte at give de studerende direkte plads i optagelsesnævnet. Jeg er her enig i de betragtninger, som hr. Samuelsen gjorde gældende, at det væsentlige er, at man er repræsenteret i studienævnet og her har indflydelse på studiets tilrettelægning, og her er der jo tale om en 50 pct.s repræsentation. Jeg synes altså alt taget i betragtning, at spørgsmålet om repræsentation, som forslaget ser ud, er blevet løst på en absolut tilfredsstillende måde; som det er blevet sagt heroppe i dag, kan man jo tage spørgsmålet op, når man får nogen erfaring, og se, om der skulle være grundlag for at ændre ved sammensætningen. Jeg tror, at det alt taget i betragtning er en velafbalanceret sammensætning, som det er rimeligt at lade skolen starte på.

Jeg vil gerne sige om spørgsmålet om undervisningsministeriet som ressortministerium, at man ved, der er enighed mellem udvalget og mig om, at denne undervisning bør overføres til undervisningsministeriet, men af de grunde, jeg har gjort rede for både ved første behandling og i udvalget, har vi anset det for rigtigt, at den underetableringen forbliver i statsministeriet. Men jeg vil da gerne foranlediget af bemærkningerne gentage, at vi også i statsministeriet er indstillet på, at denne som al anden undervisning bør koncentrereres i undervisningsministeriet.

Jeg tror heller ikke, at de problemer, der er fremdraget omkring en selvejende institutions indpasning i et uddannelsescenter, vil være af uoverkommelig art.